

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ κ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2007

Υπό Αρχιμανδρίτου Νικηφόρου Α. Κυπριανού
Εφημερίου Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Γλυκῶν Νερῶν

30 Σεπτεμβρίου: Κυριακή Β΄ Λουκᾶ

(Λουκ. 6, 31-36)

«Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι
καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως»

«Χρυσὸς κανόνας», ἀγαπητοί μου, ἔχει ὀνομαστῆ αὐτὴ ἡ φράση τοῦ Κυρίου μας. Εἶναι μιὰ μικρὴ πρόταση τοῦ Κυρίου μας μ' ἓνα ἀπέραντο ἠθικὸ περιεχόμενο. Λίγες λέξεις πού ὅμως περικλείουν ὅλους τοὺς ἀνθρώπινους νόμους. «Χρυσὸς κανόνας», ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὁποίου μπορεῖ νὰ διαπλάσῃ χρυσοῦς ἀνθρώπους. Καταστατικὸς χάρτης κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ εὐημερίας τῶν λαῶν. Σπουδαῖος καὶ δίκαιος ρυθμιστὴς διαπροσωπικῶν σχέσεων. Ὁ πιὸ ὑπέροχος νόμος στὴν πολυνομία τῶν ἀνθρώπων. Ἡ πιὸ γλυκεῖα φωνὴ πού ἀκούστηκε μέσα σ' ἓνα κόσμον πού κυβερνᾶ τὸ πάθος, ἡ ἀδικία καὶ ἀνομία. «Ὅπως θέλετε νὰ φέρονται σὲ σᾶς οἱ ἄλλοι, μὲ τὸν ἴδιον τρόπο νὰ συμπεριφέρεστε καὶ σεῖς σ' ἐκείνους». Νόμος δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης. Ὁδηγὸς εὐγένειας καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς. Συμπερίληψη τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ κανόνα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ τῆς διάστασιν ἔχει καὶ μεταφυσικὴ προοπτικὴ· ἀφοῦ ὁ Κύριος μᾶς ὑπόσχεται: «Ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου».

Ἀδελφοί μου· ἂν ὑπάρχει κάτι πού χαρακτηρίζει τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας, εἶναι ἡ ἀναζήτησις τῆς δικαιοσύνης. Ὅλοι διψοῦν γι' αὐτήν, ὅλοι τὴν ἀναζητοῦν, ὅλοι θεωροῦν πὼς δικαιοσύνη σημαίνει εἰρήνη καὶ ἰσότητα, ὅλοι τὴν προσδοκοῦν, καὶ καθ' ἓνα ἀπὸ μᾶς μὲ τὴ ζωὴ του καὶ τὴ συμπεριφορὰ του τὴν ὑπονομεύει.

Μέσα ἀπὸ κάθε σελίδα τῆς Ἀγ. Γραφῆς ἀκούγεται ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ πού βροντοφωνάζει μὲ τὸ στόμα τοῦ προφήτη Ἡσαΐα «Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς», γιὰ νὰ συμπληρώσῃ ὁ Προφητᾶναξ Δαυΐδ· «Δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν». Ἡ δικαιοσύνη εἶναι μητέρα τοῦ νόμου καὶ ἀδελφὴ τῆς ἀγάπης· «Ὁ μισεῖς, μηδενὶ ποιήσης». Δὲν εἶναι ἀρκετὸ ν' ἀποφεύγῃ κανεὶς τὸ κακὸ, ἀλλὰ νὰ φροντίζῃ νὰ κἀνῃ πάντα τὸ καλὸ. Ἡ διάπραξις τοῦ καλοῦ εἶναι πιὸ ὑπέροχη καὶ ἐπιβλητικὴ ἀπὸ τὴν ἀπλὴ ἀποφυγὴ τοῦ κακοῦ. Αὐτὸς πού βοηθάει καὶ ἐξυπηρετεῖ καὶ διακονεῖ καὶ προσφέρει εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ αὐτὸν πού δὲν παίρνει τὴν ξένη περιουσία. Ὅποιος ἀδικεῖ «κομιεῖται ὁ ἡδίκησε» καὶ «ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι». Ὁ παράδεισος εἶναι κλειστὸς στοὺς ἄδικους καὶ πλεονέκτες. Ὁ χριστιανὸς δὲν πρέπει νάχη σχέση ἢ σύνδεσμον μὲ τὴν ἀδικία· γιὰτι «πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Κυρίου ἀπέχει ἀπὸ ἀδικίας».

Ἡ ἄλλη διάστασις τοῦ «χρυσοῦ κανόνα» εἶναι, ἀγαπητοὶ ἀκροατὲς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τὸ «ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανεῖζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες», δηλαδὴ ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς σας, εὐεργετεῖτε καὶ δανεῖζετε χωρὶς νὰ περιμένετε νὰ σᾶς τὰ ἐπιστρέψουν ἢ ὅτι κάποτε θὰ σᾶς ξεπληρώσουν.

Ἀγαπάτε τοὺς πάντας, τοὺς ἐχθροὺς, τοὺς συκοφάντες σας, τοὺς ἀγνώστους, τοὺς ξένους, τοὺς ἀλλοεθνεῖς, τοὺς ἀλλοθρήσκους καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ αὐτῶν.

Δικαίως κάποιος θὰ ρωτήσῃ· γιατί; Γιατί «ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου». Ὁ στοχαστὴς ἅγιος, ὁ ἱερός Αὐγουστίνος λέγει: «Ἀγάπα καὶ κάνε ὅ,τι θέλεις» καὶ εἶναι

αὐτὸ τόσο μεγάλη ἀλήθεια, ἀφοῦ, ὅταν ἀγαπᾶς, δὲν θὰ μισήσης, δὲν θὰ φονεύσης, δὲν θὰ κλέψης δὲν θὰ κατακρίνης, δὲν θὰ συκοφαντήσης, δὲν θὰ βλάβῃς τὴν τιμὴ καὶ ὑπόληψη τοῦ ἀδελφοῦ σου, τοῦ συνανθρώπου σου· δὲν θὰ πικράνης, ὅσο καὶ ἂν ἔχεις πικραθῇ.

«Μηδενὶ οὐδὲν ὀφείλομεν ἢ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους». Ὁ ἅγιος Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος γράφει: «Τεκνία, ἀγαπᾶτε ἀλλήλους»

Ἡ ἀγάπη ἐκτείνεται πρὸς πάντας, ὄχι μόνον πρὸς ὅσους μᾶς ἀγαποῦν. Γιατὶ ὅταν ἀγαπᾶμε ὅσους μᾶς ἀγαποῦν, τί διαφέρομε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἁμαρτίας καὶ μέθης τῆς κλοπῆς καὶ ἀνηθικότητος, ποὺ μεταξύ τους ἔχουν ἀλληλεγγύη καὶ φιλαλληλία καὶ κρατοῦν τὸν λόγον τους καὶ ἔχουν φιλία καὶ ἀγάπη. Ἐδῶ ἀκριβῶς ὑπάρχει ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη· ποὺ ἔχει θεία τὴν καταγωγή, γιατί εἶναι ἀνιδιοτελής, ἀνυστερόβουλος, ἀνυπόκριτος, μιὰ «ἀγάπη ποὺ οὐδέποτε ἐκπίπτει». Ἡ ἀγάπη ἔχει καταγωγή θεία, ἐπειδὴ εἶναι χάρις καὶ γνώρισμα οὐράνιο, εὐλογία Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μὲ ὑπερβολικὴ ἀγάπη μᾶς ἀγάπησε καὶ ὡς ἐκ τούτου «τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους». Εἶναι δὲ ὠφέλιμος καὶ «οἰκτιρῶν πρὸς τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς». Ἐναγκαλίζεται τοὺς πάντας, ἀκόμα καὶ τοὺς ἀποκρουστικὸς ἐχθροὺς, γιατί «ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν», καὶ γιατί ὑπάρχει «οἰκτιρῶν πρὸς τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς.

Ὅπως εἶναι δόξα στὸ Θεό, τὸ ὅτι ἐμφανίζεται εὐμενῆς πρὸς τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς, καὶ ὅτι παρέχει τὶς δωρεές του πρὸς τοὺς χειρότεροὺς καὶ φαυλότεροὺς τῶν ἀνθρώπων, ἔτσι εἶναι δόξα καὶ ἔπαινος σ' ὅσους μιμοῦνται τὸ Θεό καὶ γίνονται εὐεργετικοὶ καὶ πρὸς τοὺς ἀδικοῦντες καὶ πρὸς τοὺς προκαλοῦντες ἐχθροὺς τους, γιατί «γίνονται τέλειοι, καθὼς ὁ Θεὸς τέλειος ἐστίν».

Ἡ ἀγάπη εἶναι καὶ λέγεται σύνδεσμος τελειότητος καὶ ἀφοῦ ἡ κυριωτέρα ἐντολὴ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ εἶναι «ν' ἀγαπᾶμεν ἀλλήλους» ὀφείλομε μιμούμενοι τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ν' ἀγαπᾶμε ἀπεριόριστα καὶ συνεχῶς ὡς Ἐκεῖνος, γιὰ νὰ γίνουμε τέλειοι ὡς Αὐτόν. Τὸ γνώρισμα τῶν ἀνθρώπων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἶναι: «Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» ποὺ σημαίνει ὅτι: αὐτὸ εἶναι τὸ μοναδικὸ γνώρισμά σας στὸν κόσμον· ἡ ἀγάπη μεταξύ σας.

Γιατὶ ἡ ἀγάπη εἶναι ὑπέρβαση τῆς δικαιοσύνης. Ἀδελφοί μου· ὅταν ἡ δικαιοσύνη ἀποδεσμεύεται ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, εἶναι μιὰ ἀφηρημένη κατάσταση καὶ εἶναι πλάνη νὰ μιλοῦμε γι' αὐτή. Ἐὰν θέλουμε νὰ ἴμαστε δίκαιοι καὶ ἐὰν θέλουμε νὰ ἐπικρατήσῃ στὸν κόσμον μας, στὴ ζωὴ μας ἡ δικαιοσύνη, τότε πρέπει νὰ ἐφαρμόσουμε τὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ: «ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν».